

RÁMCOVÉ ROZHODNUTIE RADY Z 28. NOVEMBRA 2002 O POSILNENÍ TRESTNÉHO SYSTÉMU NA ZABRÁNENIE NAPOMÁHANIU NEOPRÁVNEŇHO VSTUPU, TRANZITU A BYDLISKA

Úradný vestník ES L 328, 5.12.2002, s. 1 - 3

Mimoriadne vydanie v slovenskom jazyku, kapitola 19, zväzok 6, s. 61 - 63

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 29, článok 31 písm. e) a článok 34 ods. 2 písm. b),

so zreteľom na iniciatívu Francúzskej republiky¹,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu²,

keďže:

(1) jedným z cieľov Európskej únie je zabezpečenie vysokej úrovne ochrany v oblasti slobody, bezpečnosti a spravodlivosti pre občanov rozvíjaním spoločnej činnosti medzi členskými štátmi v oblasti policajnej a justičnej spolupráce v trestných veciach;

(2) v tomto rámci je potrebné prijať opatrenia na boj proti napomáhaniu nelegálnej imigrácie v súvislosti so samotným neoprávneným prekračovaním hranice v prísnom slova zmysle, ako aj s cieľom odhaľovania sietí, ktoré vykorisťujú ľudí;

(3) pre tento cieľ je rozhodujúce aproximovať existujúce právne ustanovenia, najmä, na jednej strane, presnú definíciu uvedeného porušenia a prípadov výnimiek, čo je predmetom smernice Rady 2002/90/ES z 28. novembra 2002, ktorá definuje napomáhanie neoprávneného vstupu, tranzitu a bydliska, a na strane druhej, minimálne pravidlá pre tresty, zodpovednosť právnických osôb a súdnu právomoc, čo je predmetom tohto rámcového rozhodnutia;

(4) takisto dôležité je, aby sa prípadné opatrenia neobmedzili iba na fyzické osoby, ale aby sa ustanovili opatrenia, ktoré sa budú vzťahovať na zodpovednosť právnických osôb;

(5) toto rámcové rozhodnutie doplní ostatné nástroje, ktoré boli prijaté s cieľom boja proti nelegálnej imigrácii, nelegálnemu zamestnávaniu, obchodovaniu s ľuďmi a sexuálnemu vykorisťovaniu detí;

(6) pokiaľ ide o Island a Nórsko, toto rámcové rozhodnutie predstavuje zmenu ustanovení schengenského acquis v zmysle Dohody uzavretej medzi Radou Európskej únie a Islandskou republikou a Nórskeho kráľovstvom o pridružení týchto dvoch štátov k vykonávaniu, uplatňovaniu a zmene schengenského acquis³, čo spadá do oblasti uvedenej v článku 1(E) rozhodnutia Rady 1999/437/ES zo 17. mája 1999 o určitých opatreniach na uplatňovanie tejto dohody⁴;

(7) Spojené kráľovstvo sa zúčastňuje na tomto rámcovom rozhodnutí na základe článku 5 Protokolu, ktorým sa začleňuje schengenské acquis do rámca Európskej únie, ktorý tvorí

¹ Ú v. ES C 253, 4.9.2000, s. 6.

² Ú v. C ES 276, 1.10.2001, s. 244.

³ Ú v. ES L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁴ Ú v. ES L 176, 10.7.1999, s. 31.

prílohu Zmluvy o Európskej únii a Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva, a na základe článku 8 ods. 2 rozhodnutia Rady 2000/365/ES z 29. mája 2000 týkajúceho sa žiadosti Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska o účasť na niektorých ustanoveniach schengenského *acquis*⁵;

(8) Írsko sa zúčastňuje na tomto rámcovom rozhodnutí na základe článku 5 Protokolu, ktorým sa začleňuje schengenské *acquis* do rámca Európskej únie, ktorý tvorí prílohu Zmluvy o Európskej únii a Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva, a na základe článku 6 ods. 2 rozhodnutia Rady 2002/192/ES z 28. februára 2002 týkajúceho sa žiadosti Írska o účasť na niektorých ustanoveniach schengenského *acquis*⁶;

PRIJALA TOTO RÁMCOVÉ ROZHODNUTIE:

Článok 1

Tresty

1. Každý členský štát prijme opatrenia nevyhnutné na zabezpečenie toho, aby porušenia zákona uvedené v článkoch 1 a 2 smernice 2002/90/ES podliehali účinným, primeraným a odrádzajúcim trestným postihom, ktoré môžu mať za následok extradíciu.

2. Kde je to vhodné, trestné postihy zahrnuté pod odsek 1 môžu sprevádzať tieto opatrenia:

- konfiškáciu dopravných prostriedkov použitých na spáchanie trestného činu;
- zákaz vykonávania profesionálnej činnosti priamo alebo cez sprostredkovateľa, pri výkone ktorej bol spáchaný trestný čin;
- deportáciu.

3. Každý členský štát prijme opatrenia nevyhnutné na zabezpečenie toho, aby porušenia zákona, ak boli spáchané s cieľom finančného zisku, ktoré sú definované v článku 1 ods. 1 písm. a) a v zodpovedajúcom rozsahu v článku 2 písm. a) smernice 2002/90/ES, podliehali trestom odňatia slobody s hornou hranicou trestu najmenej 8 rokov, ak boli spáchané za týchto okolností:

- trestný čin bol spáchaný ako činnosť zločineckej organizácie ako je definovaná v spoločnej akcii 98/733/SVV⁷,
- pri spáchaní trestného činu boli ohrozené životy osôb, ktoré sú subjektom trestného činu.

4. Ak je povinné zachovať súdržnosť vnútroštátneho systému ukladania trestov, potom konania definované v odseku 3 podliehajú trestom odňatia slobody s hornou hranicou trestu najmenej 6 rokov za predpokladu, že tieto patria medzi najvyššie tresty, ktoré je možné uložiť za trestné činy porovnateľnej závažnosti.

Článok 2

Zodpovednosť právnických osôb

1. Každý členský štát prijme opatrenia nevyhnutné na zabezpečenie toho, aby bolo možné brať na zodpovednosť právnické osoby za porušenia zákonov uvedené v článku 1 ods. 1 a ktoré spáchala v ich prospech akákoľvek osoba konajúca buď samostatne alebo ako súčasť orgánu tejto právnickej osoby, ktorá má vedúce postavenie v rámci právnickej osoby založené na:

⁵ Ú v. ES L 131, 1.6.2000, s. 43.

⁶ Ú v. ES L 64, 7.3.2002, s. 20.

⁷ Ú v. ES L 351, 29.12.1998, s. 1.

- právomoci zastupovať právnickú osobu,
- oprávnení prijímať rozhodnutia v mene právnickej osoby, alebo
- oprávnení vykonávať kontrolu v rámci právnickej osoby.

2. Okrem prípadov už stanovených v odseku 1, prijme každý členský štát opatrenia nevyhnutné na zabezpečenie toho, aby bolo možné brať na zodpovednosť právnickú osobu, ak sa vďaka nedostatku dozoru alebo kontroly zo strany osoby uvedenej v odseku 1 umožnilo osobe podriadenej právnickej osobe spáchanie porušenia právnym predpisom uvedených v článku 1 ods. 1 v prospech tejto právnickej osoby.

3. Zodpovednosť právnickej osoby podľa odsekov 1 a 2 nevyklučuje trestné konania proti fyzickým osobám, ktoré sú páchatelmi alebo podnecovateľmi alebo spolupáchatelmi trestných činov uvedených v odseku 1.

Článok 3

Postihy pre právnické osoby

1. Každý členský štát prijme opatrenia nevyhnutné na zabezpečenie toho, aby právnická osoba vzatá na zodpovednosť podľa článku 2 ods. 1 bola potrestaná účinnými, primeranými a odrádzajúcimi postihmi, ktoré zahŕňujú trestné sankcie a iné ako trestné sankcie a môžu zahŕňať aj iné postihy, ako sú:

- a) vylúčenie z nároku na štátnu podporu alebo pomoc,
- b) dočasné alebo trvalé vylúčenie z výkonu obchodných činností,
- c) umiestnenie pod súdny dohľad,
- d) likvidačný príkaz súdu.

2. Každý členský štát prijme opatrenia nevyhnutné na zabezpečenie toho, aby právnická osoba vzatá na zodpovednosť podľa článku 2 ods. 2 bola potrestaná účinnými, primeranými a odrádzajúcimi postihmi alebo opatreniami.

Článok 4

Súdna právomoc

1. Každý členský štát prijme opatrenia nevyhnutné na zabezpečenie toho, aby založil svoju súdnu právomoc vo vzťahu k porušeniam právnych predpisov uvedených v článku 1 ods. 1 a ktoré boli spáchané:

- a) úplne alebo čiastočne v rámci jeho územia,
- b) jedným z jej štátnych občanov, alebo
- c) v prospech právnickej osoby so sídlom na území tohto členského štátu.

2. S výhradou ustanovení článku 5 sa každý členský štát môže rozhodnúť, že nebude uplatňovať, alebo že bude uplatňovať iba v špecifických prípadoch alebo za špecifických okolností pravidlá súdnej právomoci stanovené v:

- odseku 1 písm. b),
- odseku 1 písm. c).

3. Každý členský štát písomne informuje generálneho tajomníka Rady, ak sa rozhodne uplatniť odsek 2, podľa potreby s uvedením špecifických okolností alebo podmienok, za ktorých sa jej rozhodnutie bude uplatňovať.

Článok 5

Vydávanie a trestné stíhanie

1. a) Každý členský štát, ktorý podľa svojich právnych predpisov nevydáva svojich vlastných štátnych občanov, prijme nevyhnutné opatrenia, aby založil svoju súdnu právomoc nad porušeniami právnych predpisov uvedených v článku 1 ods. 1, ak takéto porušenia spáchali jeho vlastní štátni občania mimo jeho územia.

b) Každý členský štát, ak je niektorý jeho štátny občan obvinený zo spáchania porušenia uvedeného v článku 1 ods. 1 na území iného členského štátu a tento nevydá danú osobu tomuto inému členskému štátu výlučne z dôvodu jej štátnej príslušnosti, predloží prípad svojim príslušným orgánom s cieľom trestného stíhania, ak je potrebné. Aby sa trestné stíhanie mohlo uskutočniť, odošlú sa spisy, informácie a predmety súvisiace s trestným činom v súlade s postupmi stanovenými v článku 6 ods. 2 Európskeho dohovoru o vydávaní z 13. decembra 1957. Dožadujúci členský štát bude informovaný o začatí trestnom stíhaní a o jeho výsledku.

2. Na účel tohto článku sa bude "štátny občan" členského štátu interpretovať v súlade s každým vyhlásením, ktoré vydá tento štát podľa článku 6 ods. 1 písm. b) a c) Európskeho dohovoru o vydávaní, kde je to vhodné, v znení akýchkoľvek vyhlásení vydaných vo vzťahu k Dohovoru o vydávaní medzi členskými štátmi Európskej únie.⁸

Článok 6

Medzinárodné právo o utečencoch

Toto rámcové rozhodnutie sa bude uplatňovať bez toho, aby bola dotknutá ochrana poskytovaná utečencom a žiadateľom o azyl v súlade s medzinárodným právom o utečencoch alebo inými medzinárodnými nástrojmi týkajúcimi sa ľudských práv, najmä dodržiavania členskými štátmi ich medzinárodných záväzkov podľa článkov 31 a 33 Dohovoru o právnom postavení utečencov z roku 1951 zmeneného a doplneného Newyorským protokolom z roku 1967.

Článok 7

Sprostredkovanie informácií medzi členskými štátmi

1. Ak sa členský štát dozvie o porušení zákona uvedenom v článku 1 ods. 1, ktoré tvorí porušenie právnych predpisov o vstupe a pobyte cudzincov iného členského štátu, bude o tom informovať tento štát.

2. Každý členský štát, ktorý z dôvodu porušenia jeho vlastných právnych predpisov pre vstup a pobyt cudzincov žiada iný členský štát o trestné stíhanie za porušenie zákonov uvedené v článku 1 ods. 1, musí prostredníctvom úradnej správy alebo potvrdenia od príslušných orgánov špecifikovať ustanovenia svojich právnych predpisov, ktoré boli porušené.

Článok 8

Územné uplatňovanie

Toto rámcové rozhodnutie sa bude uplatňovať na Gibraltár.

⁸ Ú v. ES C 313, 23.10.1996, s. 12.

Článok 9

Vykonávanie

1. Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s týmto rámcovým rozhodnutím do 5. decembra 2004.

2. Do toho istého dátumu odošli členské štáty Generálnemu sekretariátu Rady a Komisii znenie ustanovení, ktorými sa do ich vnútroštátnych právnych predpisov transponujú povinnosti, ktoré im ukladá toto rámcové rozhodnutie. Na základe správy, ktorú vypracuje Komisia za použitia týchto informácií, Rada do 5. júna 2005 vyhodnotí, v akom rozsahu dosiahli členské štáty súlad s ustanoveniami tohto rámcového rozhodnutia.

Článok 10

Zrušenie

Ustanovenia článku 27 ods. 2 a 3 Schengenského dohovoru z roku 1990 sa rušia od 5. decembra 2004. Ak členský štát vykonáva toto rámcové rozhodnutie v súlade s článkom 9 ods. 1 pred týmto dátumom, zmienené ustanovenia prestanú platiť pre tento členský štát od dátumu vykonávania.

Článok 11

Nadobudnutie účinnosti

Toto rámcové rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom jeho uverejnenia v Úradnom vestníku Európskych spoločenských.